

अराजकं राजहीनं शौण्डैः शुंडया विदितैर्गजैः पीतरसः पीतजलः यथादासीमुदकुंभं नयंती मनुलक्ष्य महाभात्रस्तयाऽज्ञातमेव गजं तत्पृष्ठतो नीत्वा तेन तज्जलं शोषयति सा चाकस्माद्दण्डं लघुतया रिक्तं पश्चाज्जानाति सरः सुपर्णेन तद्वतोरगं यथाराष्ट्रं यथाऽराजकमात्तलक्ष्मि ॥ एवंविधं मे प्रतिभातिकाम्यकं शौण्डैर्यथा पीतरसश्च कुंभः ॥ ५ ॥ ते सैंधवैरत्यनिलो ग्रवे गैर्महाजवैर्वा जिभिरुत्थमानाः ॥ युक्तैर्बृहद्भिः सुरथैर्नृवीरास्तदाश्रमायाभिमुखा बभूवुः ॥ ६ ॥ तेषां तु गोमायुरनल्पघोषो निवर्त्ततां वाममुपेत्य पार्श्वं ॥ प्रव्याहरत्तत्प्रविष्टश्च राजा प्रोवाच भीमं च धनं जयं च ॥ ७ ॥ यथावदत्येष विहीनयोनिः शालावृको वाममुपेत्य पार्श्वं ॥ सुव्यक्तमस्मानवमन्यपापैः कृतो भिमर्दः कुरुभिः प्रसृत्य ॥ ८ ॥ इत्येव ते तद्वनमाविशं तोमहत्यरण्ये मृगयां चरित्वा ॥ बालामपश्यंत तदारुदंतीं धात्रेयिकां प्रेष्य वधूं प्रियायाः ॥ ९ ॥ तामिंद्रसेनस्त्वरितो भिसृत्त्य रथादवपुत्यततो भ्यधावत् ॥ प्रोवाच चैनां वचनं नरेन्द्र धात्रेयिकां मंति तस्तरस्तदानीं ॥ १० ॥ किं रोदिषित्वं पतिता धरण्यां किं ते मुखं शुष्यति दीनवर्णं ॥ कच्चिन्नपापैः सुनृशं सकृद्भिः प्रमाथिता द्रौपदी राजपुत्री ॥ ११ ॥ अचित्य रूपा सुविशालनेत्रा शरीरतुल्या कुरुपुंगवानां ॥ यद्येव देवीं पृथिवीं प्रविष्टा दिवं प्रपन्नाप्यथ वासमुद्रं ॥ १२ ॥ तस्यागमिष्यंति पदे हि पार्थायथा हि संतप्यति धर्मपुत्रः ॥ कोहीदृशानामरिमर्दनानां क्लेशक्षमानामपराजितानां ॥ १३ ॥ प्राणैः समामिष्टतमां जिहीर्षे दनुत्तमं रत्नमिव प्रमूढः ॥ न बुध्यते नाथवती मिहाद्यबहिश्चरं हृदयं पांडवानां ॥ १४ ॥ कस्याद्यकायं प्रतिभिद्यघोरामहीं प्रवेक्ष्यंति शिताः शराग्र्याः ॥ मात्वं शुचस्तां प्रतिभीरुविद्विषयाद्यकृष्णा पुनरेष्यतीति ॥ १५ ॥ निहत्य सर्वान् द्विषतः समग्रान् पार्थाः समेष्यंत्यथ याज्ञसेन्या ॥ अथाब्रवीच्चारुमुखं विमृश्य धात्रेयिका सारथि मिंद्रसेनं ॥ १६ ॥ जयद्रथेनापहतता प्रमथ्य पंचेन्द्रकल्पान्परिभूय कृष्णा ॥ तिष्ठंति वर्त्मानि नवान्यमूनि वृक्षाश्च नम्लांति तथैव भग्नाः ॥ १७ ॥ आवर्तय ध्वं त्यनुया तशीघ्रं न दूरया तैव हिराजपुत्री ॥ सन्नत्यध्वं सर्व एवैन्द्रकल्पामहांति चारूणि च दंशनानि ॥ १८ ॥ गृहीतचापानि महाधनानि शरांश्च शीघ्रं पदवीं च रध्वं ॥ पुराहि निर्भर्त्सनदंडमोहिता प्रमोहचित्तावदनेन शुष्यता ॥ १९ ॥ ददातिकस्मै चिदनर्हते तनुं वराज्यपूर्णां मिव भस्मनि सुचं ॥ पुरा तु पाश्चाविव दूयते हविः पुराश्मशाने सगिवाप विज्यते ॥ २० ॥ पुरा च सोमोऽध्वरगोऽवलित्य तेशु नायथा विप्रजने प्रमोहिते ॥ महत्यरण्ये मृगयां चरित्वा पुरा शृगालो नलिनीं विगाहते ॥ २१ ॥

तद्वत् अस्माभिरज्ञातोऽस्मद्धनं कश्चिद्धरिष्यति तदारिक्तकुंभवद्वनं पश्चाद्द्रक्ष्याम इत्यर्थः ॥ ५ ॥ सैंधवैः सिंधुदेशजैर्वा जिभिरश्वैः सुरथैः शोभनरथैः समानाधिकरणं तृतीयात्रयं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रेष्य वधूं दास भार्या ॥ ९ ॥ अंतितरः समीपतरः आर्ततर इति पाठः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ पुरायावत् अनर्हते तनुं न ददाति तावत् शीघ्रं अनुयातेति चतुर्थेन संबंधः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥